Ч. 140 | Четверъ 24 червня (6 липня) 1893. | Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль я гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Студентскѣ розрухи въ Парижи.

Пôсля найновѣйшихъ вѣстей прибирають розрухи студентскѣ въ Парижи чимъ разъ бôльше видъ революційный. Вже вôдъ килькохъ днѣвъ повтаряють ся въ мѣстѣ бійки зъ поліцією и войскомъ, ставлять ся барикады по улицяхъ, а похоронъ убитого Ніжера, котрый мавъ вôдбути ся вчера, вôдложено зъ обавы дальшихъ розрухôвъ на нинѣ. Причина сихъ розрухôвъ була така:

Недавно тому взяли були студенты участь въ балю „модельокъ“, а сенаторъ Беранже выступивъ зъ сеи причины въ сенатѣ дуже остро противъ студентôвъ. Тѣ зôбрали ся були въ суботу вечеромъ въ силѣ около 2000 передъ помешканемъ Беранжера и хотѣли зробити ему котячу музику. Въ то вмѣшала ся поліція и хотѣла демонстрантôвъ розôгнати. Студенты ставили опôръ и прийшло до кровавои бійки, середъ котрои убито зовсѣмъ невинного чоловѣка, купця Ніжера, котрый не бравъ нѣякои участи въ демонстраціяхъ. Въ недѣлю вечеромъ повторились розрухи. Студенты стали домагати ся, щобы льокаль, въ котрôмъ убито Ніжера, замкнено, а коли то не стало ся, рушили они передъ будынокъ поліціѣ и зробили тутъ префектови поліціѣ Льозому котячу музику та выкрикували: „Прочь зъ Льоземъ!“ „Прочь зъ убійниками!“ и т. д. Поліція зъ разу заховувала ся спокôйно, але вôдтакъ почала розганяти демонстрантôвъ и знову прийшло до бійки. Студенты здерли тогды хоруговъ зъ префектуры, повыбивали вôкна, розбили будки шільдваховѣ передъ будынкомъ сенату и рушили зъ вôдси передъ будынокъ справедливости, де повыбивали всѣ вôкна. На бульварѣ Сенъ-Мішель порозвалювали они кіоски, побили и поломили лѣхтарнѣ та роззброили и покалѣчили кôлькохъ аґентôвъ. Демонстрація протягнула ся ажь до 1 год. по пôвночи и пôдчасъ неи покалѣчено якихъ 100 людей и арештовано 30 особъ.

Въ понедѣлокъ розрухи повторили ся, и студенты рушили того дня передъ будынокъ парляменту, домагаючись усуненя префекта поліціѣ. Они хотѣли дôстати ся ажь до середины парляменту, але ихъ не пущено. Якій-такій спокôй наставъ ажь тогды, коли розôйшлась вѣсть, що Льозе подавъ ся до дімісіѣ. Тымчасомъ справа ся сталась и предметомъ интерпеляціѣ въ парляментѣ; многѣ послы зъ обуренемъ высказували ся о поступованю поліціѣ, называючи его брутальнымъ, а правительство обѣцяло строго розслѣдити цѣлу справу.

Тымчасомъ обурене въ мѣстѣ на поліцію росло чимъ разъ бôльше, по сторонѣ студентôвъ станула часть прасы и публика, а вчера прийшло въ мѣстѣ вже до формальнои революціѣ. Вже передъ полуднемъ проявляли ся тутъ и тамъ бійки зъ поліцією. Зъ обавы бôльшихъ розрухôвъ обсаджено префектуру поліціѣ войскомъ. Около 2 год. по полудни зôбрало ся на бульварѣ Сенъ-Мішель и коло шпиталю, де було тѣло убитого Ніжера, множество людей. Шпиталь замкнено. Товпа стала тогды домагати ся, щобы ѣѣ впущено до шпиталю. До студентôвъ прилучили ся ще й робôтники та страйкуючѣ фіякры. Поліція не могучи дати собѣ рады мусѣла вôдступити ся вôдъ шпиталю середъ загального насмѣху. Ажь теперь розрухи почали ся на добре та на щастє упавъ около 5 год. зливный дощь и розôгнавъ демонстрантôвъ. По дощи однакожь стали знову збирати ся товпы народу. Всѣ склепы позамыкано. Товпа стала тогды ломити ваґоны трамваєвѣ и ставити на улицяхъ барикады. Выслано войско, щобы зробило порядокъ и вновь прийшло до кровавои бійки, середъ котрои поранено дуже богато людей. Характеристичне єсть, що рада громадска ухвалила резолюцію осуджуючу строго поступоване поліціи и постановила взяти участь въ похоронѣ убитого поліцією Ніжера. Студенты, палаты робôтничѣ и страйкуючѣ фіякры зложили вѣнцѣ на домовинѣ убитого. Похоронъ вôдложено до нинѣ и може легко бути, що нинѣ прийде до ще грôзнѣйшихъ розрухôвъ.

Переглядъ політичный.

Зô взгляду на чимъ разъ бôльше грозячу небезпечнôсть занесеня холеры припоручила Найвысша Рада санітарна звертати якъ найбôльшу увагу на межинародный рухъ товарôвъ и особъ, походячихъ особливо зъ зараженыхъ сторôнъ та вести дальше розпочатѣ роботы асанаційнѣ по громадахъ, доповняючи ихъ вôдповѣдно до цѣли.

Вчера розпочали ся въ Краковѣ нарады вѣча католицкого. Пôсля вѣстей польскихъ ґазетъ, явило ся около 800 участникôвъ. Прибули епіскопы: Впреосв. Сембратовичь, Моравскій, Иссаковичь и Пелешъ. Зъ Станіслава приѣхавъ яко делеґатъ тамошнои капітулы крил. о. Ткачукъ. Клиръ репрезентованый дуже численно. Нарады вѣча

7)

Нôчь св. Вальпурґи.

Оповѣдане — Генриха Цшоккого.

(Конець).

Той сонъ въ ночи св. Вальпурґи такъ менѣ досадивъ, що я довго лежавъ и не важивъ ся повѣрити нѣ моимъ очамъ нѣ ушамъ. Я все оглядавъ ся за тою фантастичною печерою въ пустини, а то заєдно бувъ лишь стебникъ. Ось лежали ще й бубны и коники та батôжки на земли, а на столѣ стоявъ Франинъ кошичокъ зъ роботою — все такъ само, якъ я заставъ зъ ночи, коли зôйшовъ сюды переночувати.

— А Христофоръ ажь теперь вернувъ зъ почты? — пытаю. Чи вôнъ спавъ тамъ цѣлу нôчь?

— Розумѣє ся, якій ты дивный! — каже Франя та гладить мене по лици: Тажь вôнъ каже, що ты самъ такъ ему наказавъ. — Тай чого ты зайшовъ ажь сюды ночувати на сѣмъ твердôмъ тапчанѣ? Чомъ ты насъ не побудивъ? Тожь то мы були бы тебе повитали!

Я ажь зрадѣвъ. „То вы — пытаю — спали добре и спокôйно черезъ цѣлу нôчь?

— Ще й якъ! каже Франя: Кобы я такъ могла була здогадати ся, що ты тутъ въ стебнику — то изъ спаня не було бы нѣчого. Я була бы закрала ся до тебе якъ той духъ якій. А чи знаєшь ты, що то була нôчь св. Вальпурґи, коли вѣдьмы та чарôвницѣ ѣздять на лопатахъ та кочергахъ?

— Ще й якъ знаю! — кажу та протираю собѣ очи и усмѣхаю ся весело, що то всѣ мои злочины були лишь сномъ; що анѣ почта анѣ мѣсто не горѣли, що анѣ того въ червонôмъ сурдутѣ зъ Праги анѣ давно позабутои Юліѣ не було у мене.

Я ще крѣпше, ще зъ бôльшимъ щастємъ пригорнувъ милу Франю до свого серця, а коли такъ она и дѣти посѣдали коло мене, почувъ я нинѣ ще живѣйше якъ коли небудь щастє чистого серця и доброи совѣсти. — Новый свѣтъ розцвитавъ ся доокола мене; ще кôлька разôвъ менѣ ажь не хотѣлось вѣрити и здавало ся, що то новый сонъ. Я ще кôлька разôвъ глипнувъ на веселѣ дахи нашого мѣсточка, щобы переконати ся, чи я не кинувъ запаленои свѣчки въ солому.

Ще нѣколи въ житю не снило ся менѣ нѣчого такъ звязливо, такъ ясно, такъ страшно. Лишь пôдъ конець, де сонъ сплѣвъ ся зъ пробудженемъ, бувъ вôнъ трохи фантастичный.

Мы зъ тріюмфомъ пôшли краснымъ огородомъ до веселои хаты, де мене повитала щиро вся челядь.—Коли я вôдтакъ перебравъ ся, зайшовъ набравши зъ собою повно всѣлякихъ забавокъ для моихъ сынкôвъ до Франинои комнаты на снѣдане. Ось сидѣла молода мати зъ своими щебетущими дѣточками. Кôлько разôвъ споглягну на тыхъ моихъ любыхъ, то все бере мене нова радôсть. Я склонивъ ся мовчки на Франину грудь; зъ сльозами радости въ очахъ подавъ ѣй дарунокъ, що привѣзъ зъ Праги и кажу: „Франю, нинѣ день твоихъ уродинъ“.

— Ще нѣколи — каже она на то — не святкувала я его такъ красно якъ симъ разомъ! Тажь ты знову мôй. Я запросила и твоихъ приятелѣвъ та мои подруги, щобы день твого повороту вôдсвяткувати такъ красно, якъ лишь можна. Правда, ты не будешь за то гнѣвати ся? — А теперь сѣдай собѣ коло насъ та розповѣдай все, якъ тобѣ вело ся!

Але сонъ, що мене такъ намучивъ ся, все ще не сходивъ менѣ зъ головы. Менѣ здавало ся, що я найлѣпше его позбуду ся, коли его розкажу. Франя слухала и дуже споважнѣла. „Направду — каже она наконець усмѣхаючись — ажь хоче ся вѣрити въ чародѣйнôсть ночи св. Вальпурґи. Тажь тобѣ снила ся цѣла проповѣдь. Будь же побожнѣйшій, ты побожный, бо то певно твôй ангелъ хранитель такъ до тебе говоривъ. Запиши свôй сонъ. Такій й сонъ то дивнѣйшій, якъ неодно людске житє. Ты знаєшь, що я въ сны дуже вѣрю. Они, правда, не кажуть нѣчого напередъ, але они показують неразъ то, що въ насъ самыхъ дѣє ся. Сны то часомъ найчистѣйшій вôдблески нашои душѣ.

Куситель и покуса.

Ще того самого дня надавъ оденъ вправдѣ не надзвычайный, але все таки якійсь дивный случай ще бôльше потягаючои силы мому снови зъ ночи св. Вальпурґи.

вôдкрывъ ґр. Андрѣй Потоцкій. Вôдтакъ промавляли по черзѣ кардиналъ Дунаєвскій и Митрополитъ Сембратовичь по руски. Наспѣли также многи телеґрамы зъ цѣлого свѣта.

Цѣсарь нѣмецкій вôдкрывъ вчера особисто новый парляментъ. Бесѣда престольна зазначуе, що вôдъ часу предложеня закона войскового политичне положене въ Европѣ зовсѣмъ не змѣнило ся. Вôдносины Нѣмеччины до державъ заграничныхъ суть на скрôзъ дружни и нѣчимъ незакаламучени. Бесѣда престольна мотивуе подрôбно потребу скорого залагодженя закона войскового. Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ говорятъ, що предложене войскове буде залагоджеие безъ попередного вôдосланя его до комісiѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 5 липня.

— **Выдѣлъ красвый** именувавъ на послѣднôмъ засѣданю: віцесекретаря Володисл. Зеньчака и тит. віцесекретаря Альб. Вільчиньского дѣйстными секретарями, дальше концепіста дра Генр. Савчиньского адъюнктомъ концептовымъ; апліканта Стан. Теодоровича концепістомъ, а Ян Пшиґодского безплатнымъ аплікантомъ extra statum. Крôмъ того одержали высшй адъюта аплікапты концептовй: Ник. Лятошиньскій, Титъ Романчукъ и Меч. Масловскій.

— **Конкурсъ**. Въ косôвскôмъ окрузѣ школьнôмъ єсть до обсадженя кôльканацять посадъ учительскихъ системізованыхъ и надетатовыхъ. Ново укôнчені семінаристы (семінаристки), котрй передъ 23 липня внесуть свои подавя, одержать платню вôдъ 1 серпня. — Предсѣдатель ц. к. Староста: *Сабатъ*.

— **На конкурсъ** зъ речинцемъ до 24 серпня розписанй у львôвскôй епархіи парохіи: Оглядôвъ, дек. холоѣвского, Черниховцѣ, дек. збаражского, Помоняты, дек. ходорôвского и Збоиска, дек. львôвского.

— **Выдавництво школьныхъ книжокъ.** Въ наслѣдокъ розвязаня контракту зъ Институтомъ Ставропигійскимъ, перейшли зъ днемъ 1 липня накладъ и продажь школьныхъ книжокъ для народныхъ шкôлъ въ Галичинѣ на осôбный урядъ пôдъ назвою: „Ц. к. Выдавництво школьныхъ книжокъ у Львовѣ", котрый мѣстить ся въ будынку Намѣстництва. Выказъ рускихъ книжокъ, якй суть на складѣ, а також условя ихъ доставы купуючимъ, помѣщенй въ оповѣщеню, котре одержать книгарѣ вôдъ дотычныхъ староствъ.

— **Доповняючій выбôръ** двохъ членôвъ Рады повѣтовои въ Скалатѣ зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ розписаный на день 16 серпня с. р.

— **Въ женьскôй семинаріи учительскôй у Львовѣ** вôдбувъ ся вôдъ дня 16 до 30 червня с. р. испытъ зрѣлости пôдъ проводомъ члена краєвои рады школьнои кс Руд. Левицкого. До испыту приступило 41 учениць и 46 приватистокъ. Зъ учениць здало 20 зъ вôдзначенємъ, а свѣдоцтво зрѣлости одержало 21. Зъ вôдзначенємъ здали: Ев Антоновичѣвна, Ольга Барвѣньска, Ольга Филипôвна, Соф. Ґавронôвна, Єлис. Яворска, Кек. Кропивницка, Ядв. Леблѣвна, Мар. Лукіяпôвна, Геор. Маросані, Фел Модзелевска, Каз. Пюркевичѣвна, Ем. Ротарôвна, Єл Штеґлѣвна, Клим. Штерналѣвна, Кар. Ваґнерôвна, Ант. Вербицка, Евфр. Вшелячиньска и Теод. Заячкôвска. Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Ф. Анштрайхерôвна, М. Берльштайнôвна, Клим. Бялоскурска, Вільг. Боровицка, Ант. Бжевицка, Юл. Цибриньска, Клим. Доленьска, Леоп. Дигдалевичѣвна, Мар. Фитьѣвна, Стан. Гицкевичѣвна, Мар. Кемпиньска, Ант. Корчиньска, Ив Лянґъ, Йос. Рахвалôвна, Ад. Редлѣвна, Мар. Росольска, Єл. Точиска, Йос. Трохимчукôвна, Евст. Тишиньска, Ядв. Висневска и Сев. Зембицка. Языкъ выкладовый польскій и рускій признано 29, лише польскій языкъ выкладовый 12 кандидаткамъ. Зъ 46 приватистокъ одержало 8 свѣдоцтво зрѣлости зъ вôдзначенємъ, а 21 свѣдоцтво зрѣлости. — Свѣдоцтво зрѣлости зъ вôдзначенємъ одержали: Єл. Балицка, Єл. Хлаповска, Соф. Ґостковска, Ядв. Яскульска, Єлис. Калиска, Ван. Ромецка, Мар. Скалковска и От. Витошиньска. Свѣдоцтво зрѣлости одержали: Ван. Анджейовска, Анг. Чепельовска, Корн. Добрска, Винк. Гонсьоровска, Евг. Главатôвна, Ядв. Краттерôвна, Мар. Крокошиньска, Соф. Кунôвна, Ант. Лучиньска, Ядв. Мокловска, Соф. Морельовска, Єл. Мосінґъ, Мар. Надаховска, Анна Носалѣвна, Єл. Нивиковска, Соф. Оробкевичѣвна, Соф. Пилярска, Роз Погожельска, Мел Рековна, Петр. Шеманьска и Мар. Васіяновичѣвна. Повторити испытъ зъ одного предмету позволено 10 кандидаткамъ, 3 репробовано на 1 рôкъ, а 4 вôдступили вôдъ испыту.

— **Значнои крадежи** допустивъ ся невыслѣдженый доси злодѣй на почтѣ краковскôй. Вôнъ дôставъ ся оногды въ полудне до замкненого бюра почтового, розбивъ тамъ сховокъ на грошѣ и забравъ зъ него 2000 зр. готôвкою. Поліція краковска слѣдить енерґічно за виновникомъ.

— **Нещаслива пригода** стала ся дня 1 с. м. въ копальни воску земного и нафты въ Дзвиничи. Въ закопѣ ч. 4 занятый бувъ робôтникъ Йосифъ Жарскій, коли наразъ наставъ сильный выбухъ ґазôвъ и нещасливого земля засыпала. Тѣло засыпаного доси ще не выдобуто.

— **Катастрофа вôдъ грому.** Зъ Тріесту доносять, що дня 3 с. м ударивъ тамъ грôмъ въ якійсь будынокъ, до котрого сховало ся около 70 робôтвиць въ рожевыхъ плянтацій. Сила грому була такъ велика, що вôнъ на мѣсци убивъ 4 дѣвчата а 39 поразивъ такъ сильно, що 15 зъ нихъ мабуть не будуть вже жити.

— **Самоубійство**. Черновецка Gaz. Pol. доносить: Восѣмнацятьлѣтна, дуже хороша Анна Фрігофъ, донька торговельника збожемъ въ Новоселицѣ, була вôдъ трохъ лѣтъ заручена зъ комівояжеромъ Максомъ Колемъ. Вѣнчане було назначене на 29 червня и вже все було приготовлене. Тымчасомъ рано въ самъ день вѣнчаня найдено Анну неживу въ єѣ комнатцѣ. Показало ся, що она вôдобрала собѣ жите вбивши собѣ довгу шпильку въ само серце.

— **Страшный переполохъ** и много калѣцтва въ наслѣдокъ того наробило ся вчера въ костелѣ св. Стефана у Вѣдни. Причина того була така: Вчера по полудни прибуло до Вѣдня якихъ 4000 богомольцѣвъ вертаючихъ зъ вôдпусту въ Маріяцель. Богомольцѣ зайшли зъ процесією до церкви св. Стефана. Тутъ займила ся вôдъ горѣючои свѣчки вязочка сухои травы, котру оденъ зъ богомольцѣвъ принѣсъ зъ собою. Перепудженый кинувъ вôнъ ту траву на землю а другй люде стали гасити єѣ ногами та и угасили и було бы на тôмъ закôнчило ся; але якійсь хлопець побачивши поломѣнь крикнувъ: „Горить! Ратуйте!" Въ тôй однôй хвили наставъ страшенный переполохъ. Всѣ стали кричати Горить! Ратуйте; — Крикъ той чути було ажь на улицю, де заразъ збѣгло ся множество людей. Поліція обсадила всѣ входы до церкви и не впускала анѣ не выпускала нѣкого, щобы не прийшло до ще бôльшои катастрофы. Тымчасомъ ставъ въ церквѣ переполохъ чимъ разъ бôльшій Жѣнки дѣти а навѣть мужчинъ повалено на землю, однй другихъ почали доптати и душити. Надармо старали ся священики и служба церковна опамятати та успокоити людей, ажь коли заграно на великихъ орґанахъ, наставъ трохи спокôй. На мѣсце пригоды прибула заразъ сторожа ратункова и удѣлила першои помочи. Доси сконстатовано 11 выпадкôвъ покалѣченя. Оденъ хлопець зôйшовъ въ перестраху зъ розуму, однôи молодôй дѣвчинѣ поломано груди а прочихъ покалѣчено бôльше або менше тяжко. Здає ся, що єсть далеко бôльше покалѣченыхъ, якъ доси сконстатовано, але многй богомольцѣ селяне не хотять признати ся до того.

— **Великй катастрофы.** Зъ Петербурга доносять що недалеко Романова на Волзѣ згорѣвъ корабель „Альфонсъ", въ наслѣдокъ выбуху кôтла, а при тôмъ утратило жите и 25 людей. — Въ Пірейскôмъ портѣ коло Атинъ въ Греціи, вылетѣла въ воздухъ пороховня, а при тôмъ згинуло 15 людей. Шкода має выносити около 4 міліоны драхмъ. — Въ Борисоглѣбску, въ Россіи, пôдчасъ катастрофы дня 17 червня, коли то хтось безъ нѣякои причины крикнувъ що горить, згинуло 136 людей (20 мужчинъ и 116 жѣнокъ). Люде по найбôльшôй части подушили ся або позабивали ся, выскакуючи зъ церкви черезъ вôкна.

Моя жѣнка запросила була на мале свято родинне приятелѣвъ и приятельокъ зъ мѣсточка. А що то бувъ красный день, то мы обѣдали въ просторôмъ стебнику въ огородѣ. Милѣйша дѣйстнôсть затерла вже була по части въ моѣй памяти сонъ зъ ночи св. Вальпурґи.

Ажь входить мôй слуга та каже, що якійсь незнакомый панъ хоче зô мною поговорити, якійсь баронъ Сатанôскій зъ Дростова. — Франя побачила, що я налякавъ ся, та каже смѣючись: „Та чей не будешь бояти ся кусителя, коли вôнъ не приведе зъ собою покусы; а навѣть хочь бы була й покуса, то я при тобѣ!"

Я выйшовъ и побачивъ передъ собою таки живѣсенького того въ червонôмъ сурдутѣ зъ Праги. Вôнъ привитавъ ся зô мною, якъ зъ старымъ знакомымъ зъ Праги и каже: А видите, що я додержавъ слова. Мушу теперь побачити вашу миленьку Франю, котру пôзнавъ случайно зъ єѣ довѣрочныхъ листôвъ. Але не будьте заздрôстнй — казавъ вôнъ дальше та показавъ рукою на огородъ — бо я привѣвъ зъ собою ще кôлькохъ гостей, мого брата и его жѣнку. Але моя братова вже васъ знає. Мы зъѣхали ся несподѣвано въ Дрезднѣ и ѣдемо теперь разомъ дальше.

— Я высказавъ ему свою радôсть. Тымчасомъ приступивъ до насъ якійсь грубый здоровенный панокъ а зъ нимъ и якась панѣ въ одѣню до подорожи. Подумайтежь собѣ, якъ я перепудивъ ся! — То була Юлія, жена старосты.

Юлія не була такъ заклопотана якъ я, хочь зъ разу также була зблѣдла. По першôмъ повитаню завѣвъ я гостей туды, де мы обѣдали и представивъ ихъ Франи. Куситель, зъ котрого зробивъ ся теперь гôсть, наговоривъ ѣй всѣлякихъ чемностей. „Я убожавъ васъ — каже вôнъ — ще въ Празѣ, коли безъ вѣдомости вашого чоловѣка довѣдавъ ся про всѣ малй тайны, якй вы ему повѣрили".

— Я все знаю! — вôдповѣла Франя; а вôдтакъ заплатили за тй тайны чотирнацять сотокъ. Але при тôмъ всѣмъ зъ васъ таки недобрый чоловѣкъ, вы менѣ такъ намучили сеѣ ночи мого Роберта.

— Але то ще не конець на тôмъ, Франю — кажу я — бо ось тутъ любый куситель, а онъ тамъ — Юлія! — и я представивъ ѣй вôдтакъ жѣнку старосты.

Жѣнки не довго бувають въ клопотѣ Она обняла Юлію якъ сестру и посадила кусителя зъ правого боку а покусу зъ лѣвого коло себе. „О скôлько можна далеко вôдъ тебе!" — сказала до мене та й ще погрозила пальцемъ.

Франя и Юлія, хочь нѣколи передъ тымъ и не видѣли ся, полюбили ся якъ бы рôднй сестры, не могли наговорити ся зъ собою, и тѣшили ся зъ того, що можуть менѣ докучати. А для мене було се якесь особлнвше свято дивити ся такъ на обѣ сй постатѣ побôчь себе; обѣ любенькй — але Юлія лишь красна женщина, а Франя якъ бы дѣйстный ангелъ.

Юлія була, якъ я довѣдавъ ся опôсля на проходѣ въ огородѣ, дуже щасливою жѣнкою. Любила свого мужа зъ цѣлого серця задля благородности его характеру, а свого шурина, того въ червонôмъ сурдутѣ, таки такъ нѣжно, такъ дуже поважала, якъ дитина. Вôнъ колись, якъ она менѣ то розповѣла, ѣздивъ свѣтами, а теперь проживавъ въ Польщѣ, въ малôй маєтности, недалеко вôдъ маєтности єѣ чоловѣка; зъ него зробивъ ся добродѣйный фільософъ, читавъ книжки та займавъ ся господаркою. Она говорила о нѣмъ зъ одушевленємъ та казала, що нема на свѣтѣ благороднѣйшого чоловѣка понадъ него. — А я вытягнувъ собѣ зъ того таку науку, що не треба дуже спускати ся на то, якъ хто кому зъ лиця выдає ся.

— Чомужь пытали ся вы мене въ Празѣ — кажу вôдтакъ до того честидостойного въ червонôмъ сурдутѣ — такими повными тайны словами: Чи вже знаете, хто я и чого вôдъ васъ хочу? — Бо то якъ разъ тй слова звернули мою увагу въ Празѣ и вôдтакъ найсильнѣйше повтарялись менѣ въ снѣ.

Алежь мôй Боже! — сказавъ вôнъ на то: Я мôгъ вамъ тогды, коли принѣсъ пуляресъ, говорити, що самъ хотѣвъ, мôгъ не знати якъ давати вамъ до зровумѣня, що то я его знайшовъ, щобы вы лишь набрали довѣря до мене и подали якій знакъ, що то вы его загубили: коли бо вы держались заедно такъ зъ далека, якъ колибъ я бувъ не знати якимъ пôдозрѣнымъ чоловѣкомъ. А прецѣ я видѣвъ

Господарство, промыслъ и торговля

Недостатокъ пашѣ.

Майже зъ цѣлои захôдной Европы надходять сумнѣ вѣсти для господарѣвъ. Ото въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Швайцаріи и Голяндіи показавъ ся въ наслѣдокъ неприяючои сегорôчнои весни великій недостатокъ пашѣ для худобы, а до того причинили ся ще й великі зливы, що наробили подôбно якъ и въ нашôмъ краю численнѣ шкоды. Въ наслѣдокъ того заказано вже въ Нѣмеччинѣ вывозити всяку пашню за границю, а такій самъ заказъ мають выдати такожъ правительства въ Голяндіи и Швайцаріи. Та й у насъ не лѣпше. Въ многихъ сторонахъ нашого краю збôрка сѣна зовсѣмъ хибла; вода позамулювала та засыпала рѣнею пасовиска, а худоба вже теперь западає на всякі недуги зъ причины недостатку або лихои пашѣ.

Въ виду такого стану рѣчи мусить господаръ вже завчасу дбати о то, щобы якось забезпечи свою худобу на лиху годину, бо ажь страхъ бере, що то буде въ зимѣ, коли вже теперь пашѣ нестає. Щожь на то радити? По правдѣ сказавши нема рады, хиба купувати пашу, коли ще буде можна и коли буде за що купити; але все таки можна тому недостаткови бодай въ части зарадити, коли завчасу зверне ся на то увагу. Передовсѣмъ треба вже заздалегôдь на то уважати, щобы не марнувати пашѣ, щобы не выпродавати соломы та не уживати єѣ на пôдстѣлку для худобы; лѣпше заступати єѣ, де можна сухимъ листємъ зъ дерева. Дальше треба тамъ, де то можна, сѣяти ще теперь такі ростины, котрѣ надають ся добре на пашѣ. До такихъ ростинъ належать головно двѣ: такъ зване „иванове жито" въ мѣшанцѣ зъ косматою выкою або воробляпкою и кукурудза. Иванове жито, сѣяне въ першихъ дняхъ липня, дає, коли опôсля погода сприяє, въ осени обильну пашу. Такъ само можна ще й кукурудзу сѣяти на пашу, хочь она не дасть вже такъ великои масы, якъ тогды, колибъ єѣ посѣяно 6 або 7 недѣль раньше. Дальше треба на то зважати, щобы не годувати теперь худобу зеленою пашою, лишь о скôлько можна лишати єѣ на сѣно. Хто сѣє конюшину, нехай по першôмъ покосѣ не переорює єѣ але лишає на другій покôсъ. Въ осени де можна, треба буде намагати бураками, листємъ бураковымъ та мычкою зъ бараболь и т. д.

Теперѣшный недостатокъ пашѣ нехай буде осторогою для господарѣвъ и пригадкою, що треба оглядати ся за такими ростинами, котрѣ дають ся засѣвати на всякихъ неужиткахъ и ростуть на нихъ добре та дають добру пашу для худобы.

— **Ужитокъ бузины.** Саме теперь цвите бузина а єѣ бѣлый цвѣтъ, уложеный въ широкі и плоскі пôдокружки, ширить милый запахъ; тожь не вôдъ рѣчи буде тутъ звернути теперь увагу на ужитокъ бузины. Цвѣтъ бузины єсть добрымъ средствомъ; гоячимъ поты и уживає ся длятого на лѣкъ. Цвѣтъ стинає ся, сушить ся въ тѣни, а вôдтакъ коли потреба варить ся и варъ зъ него пє ся на поты н. пр. коли хто простудить ся и захрипне. Запахъ бузинового цвѣту єсть подôбный до меду и то мабуть дало причину, що его смажать въ медѣ або въ тѣстѣ и ѣдять. Въ тôй цѣли стинають ся пôдокружки цвѣтовй, чистять ся добре и полочуть ся въ водѣ, щобы на нихъ не було якихъ маленькихъ комахъ и уставляють ся такъ, щобы вода зъ нихъ добре стекла и они высхли; тогды мачає ся ихъ въ медѣ або въ рѣдкôмъ тѣстѣ и смажить ся. Въ Нѣмеччинѣ роблять ще й такъ, що чистый цвѣтъ бузины вкладають на 10 до 15 мінутъ въ студене молоко, вôдъ чого молоко набирає приємного запаху. — Зъ чорныхъ ягôдъ бузины можна въ осени робити добрѣ повила; ихъ робить ся такъ само якъ и зъ инщихъ ягôдъ, розварює ся, перепускає ся крôзь сито, щобы зернятка вôддѣлити и смажить ся доти, доки ажь добре не згуснуть. — Червонѣ ягоды бузины, званои базникомъ, а такъ само и ягоды бузины чорнои можна уживати до чорненя чоботъ: наклавши ягôдъ въ платочокъ потирати нимъ чоботы такъ, щобы сôкъ зъ ягôдъ лишивъ ся на шкôрѣ а вôдтакъ на сухо вытерти щѣткою, щобы шкôра блищала ся. Чоботы наберуть тогды нѣбы „модної" фіолетово-чорнои краски.

— **Затроєнє раками.** Позаякъ теперь пора, въ котрôй ѣдять ся раки, то годить ся пригадати, що ракъ, коли несвѣжій, єсть шкôдливый здоровлю и длятого треба дуже добре уважати на то, щобы не купувати инщихъ ракôвъ лишь живыхъ. Въ Берлинѣ було кôлька выпадкôвъ занедужаня вôдъ того, що люде наѣли ся ракôвъ, котрѣ були вже неживѣ, коли ихъ варено. Але такъ само не добре и варенѣ раки довго держати, бо они дуже борзо псують ся и въ наслѣдокъ того може чоловѣкъ ними затроѣти ся. Чи вареный ракъ бувъ передъ варенємъ свѣжій, чи вже неживый, можна легко по тôмъ пôзнати, що у свѣжого вареного рака шийка єсть сильно пôдъ спôдъ загнена; ракъ, у котрого шийка не загнена, не бувъ свѣжій, лишь неживый. Також не треба ракôвъ наливати до вареня студенною водою лишь кипяткомъ, бо они тогды борше згинуть а такъ само не треба ихъ чистити, т. є. вырывати заднои кишки въ шийцѣ (хвостѣ); черезъ то лишь мучить ся рака, але вôнъ борше не згине.

— **Станъ воздуха за минувшѝ** добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 4 липня до 2 год. въ полудне дня 5 с. м. середна теплота була + 11·0° Ц., найвысша + 13·5° П въ вчера по пол.), найнизша + 8·0° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (762). Вѣтеръ буде захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до + 16·0 Ц., небо буде переважно захмарене, дощу не буде, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 4 с. м. пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·75 до 6·90; ячмѣнь 5·50 до 5·80; овесъ 6·75 до 7·—; рѣпакъ 12·50 до 13·25; горохъ 6·— до 8·50; вика 5·60 до 6·10; насѣнє льняне —·— до —·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 70·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ —·— до —·—; анижъ 35·— до 37·— кукурудза стара 6·10 до 6·30; нова —·— до —·—; хмѣль 78·— до 80·—; спірітусъ готовый —·— до —·—

по васъ, що вы чогось неспокôйнй, а прецѣ я ледви чи мôгъ сумнѣвати ся, що вы той самъ, що загубивъ пуляресъ.

Теперь розповѣвъ я єму свôй сонъ: „Пане — каже вôнъ — нехай жиють духи въ ночи св. Вальпурґи! Той сонъ заслугує щобы становивъ окрему главу въ моральнôй фільософіи и псіхольоґіи. Коли вы єго не спишете зовсѣмъ подрôбно, то я єго самъ спишу, кажу єго напечатати а вôдтакъ пришлю вамъ тоту книжочку. Тажь въ нѣмъ суть чуднй, золотй науки. Лишь зъ того я радъ, що менѣ припала тамъ пôдъ конець честь заяснѣти ангеломъ свѣтла, бо инакше то я бы не хотѣвъ, щобъ вы дальше розказували свои пригоды зъ ночи св. Вальпурґи.

Мы, то значить ся, я зъ правдиво мудрымъ Сатанôвскимъ, а Франя зъ Юлією перебули оденъ щасливый день.

Коли мы вечеромъ розставали ся, а мы вôдводили любыхъ гостей, каже Франя до мене, коли мы станули пôдъ дверми вôдъ почты: „Тутъ попращай ся, не важь ся анѣ крокомъ дальше вôдводити красну покусу! Твôй сонъ зъ ночи св. Вальпурґи має и для мене добру науку. Знаєшь теперь мене, мôй пане, и знаєшь, чого твоя Франя вôдъ тебе хоче?"

ТЕЛЕГРАМЫ

Вѣдень 5 липня. Пôдчасъ переполоху въ церквѣ св. Стефана покалѣчено тяжко 2 особы а 6 покалѣчено легко.

Сибінъ (Германштадтъ) 5 липня. Скликане тутъ на 9 с. м. вѣче румуньске, на котре запрошено богато гостей зъ Румуніѣ, заказано урядово.

Парижъ 5 липня. Тѣло убитого Ніжера перевезено на дворець зелѣзницъ. Префектъ поліціѣ Льозе подавъ ся до димісіѣ, але правительство постановило приняти єѣ, ажь коли настане спокôй.

Джеддахъ 5 липня. Вчера було тутъ 490, а въ Мекцѣ 260 выпадкôвъ смерти на холеру.

Мадридъ 5 липня. Въ Паляфуаґель въ провінціи Геруна, проявили ся вчера пять выпадкôвъ занедужаня на холеру.

Лондонъ 5 липня. Въ копальняхъ вугля въ Торнгіль коло Давсбурґа настала вчера по полудни експльозія, въ наслѣдокъ котрои засыпало 130 гôрникôвъ. Доси выдобуто лишь 4 трупы. Всѣ закопы горять.

Курсъ львôвскій

зъ дня 4 липня 1893.

	платять		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	360	—	–	
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѝ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	20	101	70
„ „ 5% выльос въ 10% прем.	110	—	110	70
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	50	—	—
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	98	25	—	—
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	—	100	70
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	98	50	—	—
3. Листы довжнѝ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	—	—	—	—
Гал. фонд. проп. 4%	97	90	98	60
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	102	25	—	—
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	105	—	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	100	40	101	—
„ „ „ „ 1891 по 4%	96	20	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	—	25	—
„ Станіслава	39	50	42	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	50	18	90
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	—	—	—	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	82	5	92
Рубель паперовый	1	29½	1	31—
100 марокъ нѣмецкихъ	60	35	61	—

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.